

بوتان حمله کردند . یونانیها نیز پنگرد هنلاس جمیع گرفتند
با تروایها ، شفول پیکار شدند . جنگ سهمگینی در اطراف
نهش پاتر گل در شکفت و هر یک از دو سپاه چشم طمع به
پیرون بودند دلاور مقول خود دوخته بود . تروائی ها از
برابر آزادگان فراد کردند و نی در میانه این گیر و دار
که جنازه برخته باز گل زیر از ایهای سلحشوران افتاده
بود کسی فرصت پیدا نکرد که مرد پاتر گل دلاور را
باشیل که در انتظار مراجعت دوست عزیز خود نشده
بود خوب دهد .

اسب های آشیل چون از میدان لشان پیرون رفتند
بر مرد آشیل سرمه ک حسرت باز بند ژوپیتر جمال آنها
رخت کرد و گوت نازم ای بنهای عطا فرمود . (اوتوه دون)
که راننده آنها بود بمیدان فرد باز گشت و عنان اسب
هارا بر حق خود السیدن (۱) سپرد و خود از ارایه
پیاده گردید و مشغول غرد شد . هنگر و آنکوئی چند
از ابطال قرادر طلب و نصرف آن بد پایان بی ماندجو
خاستند . سکرولر جنگ افرون کردید . اسب های آشیل
از ساخت جنگ پیرون نهادند . آن خداوند حکمت به
منلاس و ابلون بهتر کند میکرد . ژوپیتر با نامهای
زد . تروائی ها همه کردند
منلاس ، آشیلوا (۲) پرسنتر رانده آشیل فرستاد که او را

از مرلک پاترگل خبردار کند و تیره دوزی یوانان را از این فاجمۀ الیم اطلاع دهد . در میدان جنک آزادگان بزرگ و آزادگان کوچک هم من را از گرد نعش پاترگل دور ساختند . ملاس و میون جنگره را پاردوکاه حمل کرده و سپاه یوانان پشت خندق خود هزینت نمودند

سرود هیلهلمهم

بیقراری آشیل از مرلک پاترگل و سپر ساختن رب النوع آتش برای آشیل

آشیل از واقعه جنک و نیامدن پاترگل بسی مضری بود ، مخصوصاً وقتیکه دید سپاه بوان هزینت نمودند متوجه گردید زیرا سپاهی که پاترگل پشتیبانش باشد چه گونه مظوب میشود ، در این اثنا انزواک بر او وار دند و خیر قلل پنر گلن را بوى داد . آشیل هفت نداد که انتیلوک تمام کیفیت کشته کدن و ریودن اسلحه پاترگل را هرج دهد شروع بناله و بیقراری کرده . « خاکسوز بس ریخت سر و صورت ولایم هطر و زیبای خود را سینه نموده . موی سر را کرد و روی خالک غلطید » زن های اسپری که در خینه آشیل بودند اطرافی جمع شدند ، زده و گزنه و شیون نمودند . آشیل بقدوری بی غایی کرد که انتیلوک بازو های وی را گرفت و نگذارد که با خنجر انحرار کند . آشیل با اندازه ای الید و بقدوری

سرشک حسرت پارید که مادرش (ته نیس) ربه النوع دریا فله وی را شنیده با دختران دریا از میان امواج بیرون آمد و بخوبه پسرتی وارد گردیده گفت ای فرزند عزیز ناله و نگریه تو مرا سخت مقابله ساخت و اینکه آمده ام که یورش نعایم سوب این پهراهای چیست مگر نهاین است که خدای خدایان و عنده داده که برای خشنودی تو سپاه یونان را منکوب سازه و از آن کسی که شبیت بنو ظلم و نهدی نموده است انتقام کشد . آشیل جواب داد . بلی این مطابق صحیح است و نی المسوں و هزار افسوس که پاترگل جنگجوی بزرگ و بی مانند گشته شد و سپر و نیزه و زرهی که از آسمان به پدرم رسیده بود و من آنها را زیر پیکن پاترگل دلاور نمود نصیب هنکتر گردید . آواز من میگذارم که هنکتر جان بسلامت برد ؟ (ته نیس) گفت بدینه هر وقت هنکتر هلاک شود هلاکت تو پشت سر آن خواهد بود . آشیل گفت چه بیش از این . زندگانی بدون پاترگل چه نمری دارد مرگ سمجھاست که مرا دریابد . افسوس که پاترگل عزیز گشته شد و من هنوز زنده ام . افسوس که سلاح یعنی او به دست دشمن القاء مادرش او را دلداری داد و گفت صبر کن . قردا بهل از آنکه آفتاب طالع شده باشد من سلاحی را ای تو خواهم آورد که آن را (ولکن) ربه النوع آتش ساخته باشد . (ته نیس) با دختران در از تزد آشیل

پیرون آمد و بسوی المپ عزیمت نمود
 اما در میدان قتال چون (آنها) مشاهده کرد که
 دوستان پاکر کل نشان او را میخواهند از چنک تراوائی ها
 پیرون برند قوم خود را تشجیع کرد که نگذارند نش
 پاکر کل بازدیوی یونان برسد چنک سخن میان ملاس و
 مریون و آزاکس که جامیین چنانه بودند با هکتر و آنه
 بزرگترین سران اردوی نروا بگرد تعش پاکر کل در
 سکرهت ، تردیک بود که هکتر غایله کند و چنانه را از
 کف یونانیه پیرون آوره ، ولی ابرس فاسد خدايان به
 امر ذوقن بر آشبل نازل شد و با او امن نمود که سپاه
 نروا را بفرساند . آشبل کتاب خندق آمد و سه مریبه نزه
 کشید ، هیبت نزهه اوتدام اهراد سپاه نروا را بدرزه درانداخت .
 جنی اسبها مانند و چیزکه نزهه شیر را میشنوند تکان خوردند .
 سپاه نروا از سلطون آن نزهه طاقت چنک و تحمل
 مقاومت را فیاورده فراؤ کردند . تردیک هرب بود که
 تعش پاکر کل را بخیمه آشبل اوردند
 اما تراوائی ها چون حزبمت نمودند مجلسی از سران سپاه
 تشکیل دادند که در خصوص چنک شور تعابند . پلیدام اس
 راهی داد که پاید بدرون شهر رویه و حصر و رفع
 و محکم آنرا سنگر قرار دهیم هکتر آن رای داشت
 و گفت چونه نیست جز اینکه در خارج شهر باقی باشیم
 لاجوار تمام شب را مسلح و بیدار باقی ماندند . همان شب

در اردیهی یوان شیون و عزایاری بزرگی برها بود . تمام سیاه برای جوانی و دلاوری و خصال نیک پاتر کل گیره میگردند .

اما (نه نیس) هادر آشیل چون از اردیهی یوانی خارج شد و بیوی المپ رهیار گردید بطلب (ولکن) رب النوع آتش شفاقت و وارد عمارت او که از من ساخته شده بود گردید . ربه النوع آتش با خوش آمد گفت و چندی تکدشت که خودرب النوع بخانه خود وارد شد . و (نه نیس) شرح جان خود را بخدا وند آتش اظهار کرد و گفت پسر من فقط یعنی دوست داشت که سلاح خودش را برتن وی آراست و رواهه بیان جنگش نمود ولی دشمن او را کشت و سلاح آسمانی وی نظیر او را ربود اکنون فرزند من هم بدون زلیق و هم بی سلاح است خواهش من ایشت که سلاحی برای او بسزی . خداوند آتش برای (نه نیس) دلش سوخت و داخل خانه خود گردیده بک سپر شگفت آورد . بک زرم . بک خود و بک جفت جنگمه برای آشیل ساخته به « نه نیس » تسلیم نمود

در ساختن شهر خداوند آتش هارت خدائی خویش وا بکار برد و سیری ساخت که بکی از توادر انعمال خدایان بشمار آمد . تمام جیما و خانها روی آن تقدس شده بودند بمنی پس از آنکه (ولکن) سیر را از پنج طبقه